

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 31. maj 2007
Kontor: Udlændingelovs-
kontoret
J.nr.: 2007/4000-88
Sagsbeh.: KHB
Fil-navn: Besvarelse

Besvarelse af spørgsmål nr. 31 ad L 218 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 30. maj 2007.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 30. maj 2007 fra Bent Dahl Jensen, jf. L 218 - bilag 13."

Svar:

Regeringens udlændingepolitik hviler på det grundlæggende hensyn, at udlændingelovens regler og administration af de enkelte sager skal respektere Danmarks internationale forpligtelser. Det er regeringens politik at yde beskyttelse til enhver, der forfølges af de grunde, der er nævnt i Flygtningekonventionen, f.eks. forfølgelse på grund af race, nationalitet og politisk eller religiøs overbevisning. Danmark ligger helt på linje med EU's asylpolitik.

Afgørelser om asyl træffes af Udlændingetjenesten med klageadgang til Flygtninge-nævnet. Afgørelserne træffes efter en konkret og individuel vurdering på baggrund af de foreliggende oplysninger om asylansørgernes hjemlande. UNHCR's positions-papirer, herunder om Irak, indgår sammen med en række andre oplysninger i asylmyndighedernes baggrundsmateriale. Alle afviste asylansøgere i Danmark, herunder de irakiske asylansøgere, har således fået en grundig behandling af deres sag hos asylmyndighederne.

Jeg vil på det skarpeste tage afstand fra bemærkningerne om Flygtninge-nævnet. Flygtninge-nævnet er et uafhængigt, domstolslignende organ. Dette fremgår klart af udlændingelovens bestemmelser herom. Nævnets medlemmer beskikkes af Flygt-

ningenævnets formandskab efter indstilling fra henholdsvis Domstolsstyrelsen, Advokatrådet og integrationsministeren. Nævnsmedlemmerne kan ikke modtage eller søge instruktion fra hverken Flygtningenævnets formandskab eller de indstillende parter. Nævnsmedlemmerne bedømmer således den enkelte sag i Flygtningenævnet ud fra deres personlige vurdering og overbevisning.

Regeringen har ikke planer om generelt at give opholdstilladelse til gruppen af afviste asylansøgere fra Irak. Det er regeringens holdning, at manglende efterlevelse af asylmyndighedernes afgørelse ikke skal kunne resultere i, at der alligevel gives opholdstilladelse. Noget andet er, at de irakiske asylansøgere naturligvis ligesom andre asylansøgere kan ansøge om andre former for opholdstilladelse efter udlændingeloven, f.eks. humanitær opholdstilladelse.

Med hensyn til situations- og trusselsvurderingen af 9. maj 2007 fra Forsvarets Efterretningstjeneste skal jeg bemærke, at det – som det også fremgår af rapporten – er vigtigt at skelne mellem de forskellige områder af Irak. Jeg kan i den forbindelse også henvise til Udenrigsministeriets rapport "Danmarks engagement i Irak" fra maj 2007, hvoraf det blandt andet fremgår, at sikkerhedssituationen i Irak varierer betragteligt fra provins til provins og fra by til by. Generelt er det nordlige og sydlige Irak fredeligere end den centrale og vestlige del af landet.

Med hensyn til det anførte om forholdene i asylcentrene, herunder hvorvidt forholdene gør, at de afviste asylansøgere ikke er rustet til at vende tilbage til deres hjemland, kan jeg henvise til mit brev af 19. april 2007 til Bent Dahl Jensen, som jeg vedlægger. Det fremgår blandt andet heraf, at jeg mener, at Danmark sikrer en rimelig behandling af afviste asylansøgere.

Jeg vil gerne understrege, at lovforslag nr. L 218 går ud på, at afviste asylansøgere, som hidtil ikke har medvirket til udrejsen – i tilfælde, hvor frivillig udrejse er mulig, men hvor tvangsmæssig udsendelse ikke er – kan tilbydes et samlet opkvalificeringsforløb i Danmark og hjemlandet, økonomisk støtte til tilbagevenden og hjælp til bolig og beskæftigelse i hjemlandet, mod at de indvilliger i at samarbejde om udrejsen og frivilligt udrejser af Danmark. Der er således netop tale om at ruste de afviste irakiske asylansøgere til at vende hjem til Irak.

Der er tale om en helt frivillig ordning.